

АКАДЕМІЯ ОРИГІНАЛЬНИХ ІДЕЙ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Студентське наукове товариство

Рада молодих вчених

ХИСТ

Всесукарнський медичний журнал молодих вчених

Заснований у 2000 році

2010, вип. 12

Редакційна колегія:

Головний редактор – член-кореспондент АПН України,

д. мед. н., проф. В.П.Пішак

Заступник головного редактора –

к. мед. н., доц. Л.Я. Федонюк

Відповідальні секретарі –

д. мед. н., проф. О.В. Пішак, М.М. Думен, С.В.Вірста,

д. мед. н., проф. І.С. Давиденко, д. мед. н., проф. Ю.С. Роговий, д. мед. н., проф. В.К. Тащук,

д. мед. н., проф. О.І. Федів, д. мед. н., проф. О.С. Федорук, к. мед. н., доц. М.П. Антофійчук,

к. мед. н., доц. Р.С. Булик, к. мед. н., доц. Н.В. Пашковська

Чернівці, 2010

Тому важливо розглянути і дослідити проблему психологічної адаптації до умов навчання у вищому закладі освіти. Дослідження цієї проблеми допоможе направовати психологічні методи підвищення успішності у навчанні.

Слід відмітити, що тема роботи, не зважаючи на значимість даної проблеми, має недостатню теоретичну розробленість та емпіричне дослідження.

Об'ектом дослідження є процес адаптації студентів до навчального процесу у вищому закладі освіти. Предмет дослідження – феномен інформаційного стресу як основної проблеми дезадаптації студентів-першокурсників.

Метою нашого дослідження є виявлення особливостей процесу адаптації студентів-першокурсників, аналіз етіологічних і симптоматичних складових та діагностика студентської дезадаптації, а також пошук ефективних засобів психологічного забезпечення психічного здоров'я у середовищі студентської молоді.

Таким чином, проблема адаптації першокурсників вимагає як спеціального теоретичного вивчення цього процесу, так і експериментальної перевірки системи навчально-виховних заходів, здатної прискорити входження студентів-першокурсників до колективу, звести до мінімуму наслідки дезадаптації.

Рецензент – к.філософ.н., доц. Зорій Н.І.

УДК 615.214.22:615.07

О.І. Шлюсар

**КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ДИПРАЗИНУ У РОЗЧИНІ ДЛЯ ІН'ЄКЦІЙ МЕТОДОМ
СПЕКТРОФОТОМЕТРІЇ У ВИГЛЯДІ S-ОКСИДУ, ОДЕРЖАНОГО ЗА ДОПОМОГОЮ
ПЕРОКСОМОНОСУЛЬФАТНОЇ КИСЛОТИ**

Кафедра фармації

(науковий керівник – проф. М.Є. Блажесевський)

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

Згідно даних літератури, методики кількісного визначення дипразину у розчині для ін'єкцій (Піпольфен 2,5% розчин), що використовуються в теперішній час, мають відносно низькі показники селективності і чутливості. Так, чинна фармакопейна методика передбачає попереднє екстрагування лікарської речовини із розчину з наступним визначенням її алкаліметрично у вигляді основи за надлишком хлороводневої кислоти. Нами запропоновано кількісне визначення дипразину в розчині для ін'єкцій здійснювати за його продуктом окиснення – відповідним S-оксидом, що отримується за допомогою нового реагента – пероксомоносульфатної кислоти.

Експериментально показано, що при взаємодії дипразину з пероксомоносульфатною кислотою в кислому середовищі утворюється 9-S-оксид дипразину, який має характерний максимум поглинання при 336 нм.

Молярний коефіцієнт поглинання утвореного продукту окиснення близько $6 \cdot 10^3$. Відсутність світлопоглинання аскорбінової кислоти та сульфіту в регламентованих кількостях на цій ділянці спектру стала основою розробки принципово нового способу непрямого (опосередкованого) спектрофотометричного визначення дипразину у 2,5% розчині для ін'єкцій. Залежність оптичної густини розчину від концентрації дипразину лінійна в межах 0,8 – 50 мкг/мл.

Правильність і відтворюваність розробленої методики встановлена за результатами аналізу модельних сумішей, які містять допоміжні речовини, а також готової лікарської форми – 2,5% розчину для

ін'єкцій дипразину «ПІПОЛЬФЕН» («Егіс», Угорщина) шляхом співставлення отриманих даних з результатами аналізу цих же розчинів незалежним спектрофотометричним методом (за Піняжком).

Одержані результати переконливо свідчать про принципову можливість виконання аналізу ін'єкційних лікарських форм дипразину запропонованим методом. Відносне стандартне відхилення (*RSD*) не перевищувало $\pm 2\%$ ($P=0,95$, $n=7$).

Рецензент – асп. Шинкарюк В.Г.

УДК 615.214.22:615.07

О.І. Шлюсар, К.В. Садогурська

**СПЕКТРОФОТОМЕТРИЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ПОХІДНИХ ФЕНТІАЗИНУ У ВИГЛЯДІ S-ОКСИДІВ,
ОДЕРЖАНИХ ЗА ДОПОМОГОЮ КАЛІЙ ПЕРОКСОМОНОСУЛЬФАТУ**

Кафедра фармації

(науковий керівник – проф. М.Є. Блажеєвський)

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

Для одержання семихіоїдних фентіазонієвих вільних радикалів запропоновані різні окисники: бромна вода, персульфат, солі феруму (ІІ), бромат, йодат, гідрогену пероксид, нітратна, а також сульфатна кислоти в присутності атмосферного кисню тощо, а визначення здійснюють у сильно кислому середовищі за характерною смugoю вбирання світла продуктом реакції окиснення у видимій ділянці спектра (520-540 нм).

В результаті проведених досліджень нами було з'ясовано, що більш ефективним окисником є калій пероксомоносульфат. Реактив доступний, достатньо тривкий у часі та зручний у застосуванні, а процес окиснення ним завершується швидко без нагрівання у помірно кислому середовищі з утворенням одразу тривких сульфоксидів.

Утворення сульфоксиду відбувається шляхом електрофільної атаки β -атому окисигену пероксокислоти на атом сульфуру фентіазинового кільця, що призводить до утворення на першій стадії проміжного нестійкого в помірно кислому середовищі катіон-радикалу фентіазонію, а відтак власне S-оксиду.

На підставі одержаних результатів вивчення кінетики та стехіометрії взаємодії в системі похідне фентіазину – калій пероксомоносульфат опрацьований новий загальний метод спектрофотометричного визначення лікарських засобів, похідних фентіазину у субстанціях та лікарських формах.

Метод ґрунтуються на окисненні хлорпромазину (CP), левомепромазину (LP), прометазину (PM), тіоридазину (TR), трифлюоперазину (TFP) та етаперазину (EP) надлишком калій пероксомоносульфату з наступним вимірюванням вбирання світла утвореними продуктами.

Оптичну густину вимірювали за допомогою спектрофотометра СФ-46 при 342(CP), 333(LP), 336(PM), 350(TR), 350(TFP) та 350(EP) нм. Світловбирання розчинів підпорядковується закону Бугера в межах концентрацій $1 \cdot 10^{-6}$ - $2 \cdot 10^{-4}$ моль/л. Новорозроблені методики дозволяють одержувати правдиві результати, репродуктивні ($RSD \leq \pm 2\%$) і можуть бути використані в практичній роботі контрольно-аналітичних лабораторій, відділів технічного контролю фармацевтичних підприємств, а також бюро судово-медичної експертизи.

Рецензент – асп. Шинкарюк В.Г.

А.А. Ходоровська, Н.Я. Мудрик ГЛЮКОКОРТИКОЇДНА ФУНКЦІЯ НАДНИРНИКОВИХ ЗАЛОЗ В УМОВАХ ІММОБІЛІЗАЦІЙНОГО СТРЕСУ.....	188
М.А. Холоднова ІССЛЕДОВАНИЕ СЕРОТОНИНА И КАТЕХОЛАМИНОВ В СТРУКТУРАХ ПЕРИФЕРИЧЕСКОЙ КРОВИ ПОД ВЛИЯНИЕМ СУДЖОК ТЕРАПИИ У БОЛЬНЫХ ХРОНИЧЕСКИМ БРОНХИТОМ.189	
К.О. Хорькова, О.О. Супрун ВАРІАНТИ ПЕРЕБІГУ ТА ОСОБЛИВОСТІ ІМУННИХ ПОРУШЕНЬ У ХВОРИХ З ЛАТЕНТНОЮ ФОРМОЮ РЕВМАТИЧНОЇ ЛИХОМАНКИ.....	190
К.О. Хохлова, Л.І. Вишневська ПРОГНОЗ БІОЛОГІЧНОЇ АКТИВНОСТІ ЧОРНИЦІ ЗВИЧАЙНОЇ.....	190
В.В. Хром'юк, Я.Г. Пукас ВЗАЄМОЗВЯЗОК ТРИВОЖНОСТІ ТА ТИПІВ РЕАКЦІЙ НА ХВОРОБУ ПРИ ГОСТРІЙ ФОРМІ ІШЕМІЧНОЇ ХВОРОБИ СЕРЦЯ.....	191
О.І. Хухліна ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ „МЕТРАГЛУ-ДЕНТА“ У ЛІКУВАННІ ГІНГІВІТУ У ХВОРИХ НА H.PYLORI-АСОЦІЙОВАНИЙ ГАСТРИТ.....	192
Л.М. Цар ОСОБЛИВОСТІ ДИНАМІКИ КОНЦЕНТРАЦІЇ БІЛКІВ ЗОНИ ВАГІТНОСТІ У ЖІНОК З НЕВИНОШУВАННЯМ В І ТРИМЕСТРІ.....	193
I.P. Цвірінсько, С.Д Скуртү., О.П Москалюк., Д.І. Волошинський., Н.П.Кумар ОПТИМІЗАЦІЯ КОМПЛЕКСНОГО ЛІКУВАННЯ ГНІЙНО-СЕПТИЧНИХ УСКЛАДНЕНЬ В ІН'ЄКЦІЙНИХ НАРКОМАНІВ.....	193
Ю.В. Цисар ЗМІНИ ЕРІТРОЦІТІВ КРОВІ ДІВЧАТОК-ПІДЛІТКІВ, ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ.....	194
О.Я. Чепура, Н.К. Богуцька ДІАГНОСТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПОСДНАГО ЗАСТОСУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕТОДІК ТА ПОКАЗНИКІВ ЛАБІЛЬНОСТІ БРОНХІВ У ДІТЕЙ ДЛЯ ВЕРИФІКАЦІЇ ТЯЖКОЇ БРОНХІАЛЬНОЇ АСТМИ.....	195
О.Ю. Черчесова СИНТЕТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОШУКУ ГІПОЛІПІДЕМІЧНИХ СПОЛУК В РЯДІ 8-БРОМО-7-β- ГІДРОКСИ-γ-(4'-ХЛОРОФЕНОКСИ)ПРОПІЛКСАНТИНІВ.....	196
Н.С. Чичул ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ВАГІТНОСТІ У ЖІНОК З ХРОНІЧНОЮ ВЕНозною НEDОСТАТНІСТЮ.....	196
Ю.О. Шебеко СПОСІБ ІНТРАОПЕРАЦІЙНОЇ ЕКСПРЕС-ДІАГНОСТИКИ ВІРУСНОГО ГЕПАТИТУ С.....	197
М.С. Шевченко ІПОТЕРАПІЯ ЯК МЕТОД НЕТРАДИЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ.....	198
К.Ю. Шимкова ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ І ДЕЗАДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	198
О.І. Шлюсар КІЛЬКІСНЕ ВІЗНАЧЕННЯ ДИПРАЗИНУ У РОЗЧИНІ ДЛЯ ІН'ЄКЦІЙ МЕТОДОМ СПЕКТРОФОТОМЕТРІЇ У ВИГЛЯДІ S-ОКСИДУ, ОДЕРЖАНОГО ЗА ДОПОМОГОЮ ПЕРОКСОМОНОСУЛЬФАТНОЇ КІСЛОТИ.....	199